

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quām brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Possessio Beneficii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

In c. si de jure patr. & gl. in sum. 15, quest. 8, Jason: in l. 1, num: 11, & infra de transact: facit quod in penalibus non sit extensio de casu ad casum, vel de similibus ad similia, nisi in quibusdam, prout dixi in ver: extensio, in 1, p. sicut nec vassallus venit privandus feudo, nisi in casibus expressis, Iser. in c. 1, quod vassal: jur: deb: fideli. facit quod nemo in dubio praesumitur irregularis, c. significasti, il primo, de homicid. Nav. in Manual: c. 27, a num: 49, & 193, notab: 3. ubi habes in dubio nullum censeri irregularem, & hoc maximè in foro exteriori.

Tertiò, ubi quis delinquit, & non est capax pœnae à jure impositæ, tunc erit locus pœnae ordinariae, Gem: in c. si compromissa, §. & idem, ver: nota istam gl: de elect: lib: 6. facit pro minoribus, vel mulieribus, vel ægrotis delinquentibus.

PEREGRINI.

Primò, Peregrinus clericus absque dimissoriis sui Ordinarii, non debet admitti ad Missarum celebrationem, Conc: Trid: ieff: 22, cap: quarta cura, §. deinde, in tit: de cler: pereg: §. extranei, c. primates. 71, diff.

Secundò, si celebrat quis extra suum Epicopatum, absque dimissoriis sui prælati, non incurrit aliquam pœnam de jure communi, licet malè faciat, nisi de jure speciali aliquarum cathedralium, & præsertim Neapoli, ubi adest pœna suspensionis lata sententia in Conc. diocesano, ut resert Afflict. inconstr: Reg: hoc tamen fallit quando

Episcopus, qui ordinat aliquem ad presbyterium cum dimissoriis sui Ordinarii, quia tunc per illas recentes dimissorias potest eum admittere ad celebrationem, quamvis illæ sint solùm, quoad ordinem suscipiendum, & non quoad celebrationem, quia videtur sufficere notitia, & negotii veritas, nec obstat quod pontificale dicat, in fine promotionis presbyterorum, quod nullus ad eundem ordinem promotus priùs celebret, quam cæremonias ritusque ad celebrationem necessarios edificat, quia supponitur eos callere, vide Nav: conf: 1, de cler: pereg.

POPULUS.

POpuli appellatione, an veniant clericis? Respondetur affirmativè, §. plebis etiam, Inst: de jur: nat: Selua 3, p: q: 6, num: 3. hoc intellige in favorabilibus, ver: 91. si interdicitur populus, non ita censentur interdicti clericis, nec econtra Sylvest. in versi. interdictum, 2, nu: 9, ver: octavum.

POSSESSIO BENEFICII.

Primò, per quem debet dari possessio?

Secundò, an quis per seipsum possit eam capere?

Tertiò, an requiratur instrumentum, vel sufficiat scriptura privata, & testium depositio?

Quartò, quomodo probetur?

Quintò, quid fieri debet ab accipiente possessionem?

Q: 3

Ad

Ad primum respondeatur, de jure pertinere ad Archidiaconum, cap: ad hac, de off: Archid: vel ad Decanum, cap: post elect: de concess: prebend: tamen hodie, per quicunque capit, siue Notarium Apostolicum, sive Regium: nam sic mandari videtur Ordinario ab Episcopis in Bullis beneficialibus, Rebuss: in for: dimiss: in possess: num: 11. & 13. & quæ verba debent poni in scriptura capturæ possessionis, vide ibi, nu. 14. etiam per clericum, vel sacerdotem, vel per Notarium ab Episcopo creatum, Rebuss: loc: cit: n. 13: i

Ad secundum respondeatur, quod non, Rebuss: de requisit: in lit: col: num: 22. & inf: ratio potest esse, quia inter agens, & patientis debet esse differentia, Arg. ut de quodam Iubilao, cap: debitum, de bap. ut de jur: patro. ubi quis non potest seipsum presentare, & sic ipsum eligere, cap: per nostras, & ibi gloss: in versic: presentare, de jure pat. & d.c. debitu, & ibi gl. in ver. discret. Sed si quis propria auctoritate capiat possessionem, quam poenam mereatur? Respondeatur, quod Rebuss. dicit ex quibusdam, quod privatur ipso jure beneficio, per cap: eum qui, de prab: lib. 6. tamen ille tex. loquitur de violenter capiente possessionem, non de juridice, ego dicere, quod poena arbitraria, cum videatur sibi facere jus, Reb. loc: cit: num: 2.

Ad tertium. Respondeatur, quod non, sed sufficit Scriptura privata, trino teste signata, quæ æquivalat instrumento, Rebuss, loc: cit: num: 4. immo etiam per testes, ibidem.

Ad Quartum, probatur per ea, quæ dixi superius, instrumenta, scripturam privatam, tribus testibus, & per testes.

Ad Quintum, respondeatur per ingressum Ecclesiæ, aquæ benedictæ aspercionem, osculum altaris majoris, sonum campanæ, aliqui addunt statum libri, sed sufficiunt ea quæ dixit Rebuss: loco citat: num: 17. & infra.

Pro possessione, electione, presentatione, nominatione, institutione, confirmatione, collatione, vel alia provisione alicujus Ecclesiæ, vel beneficii canoniciatum, aut præbendarum nihil potest accipi, nisi qui in pios usus convertuntur, & hoc si observatum consuetudine immemorabili, quod si ita non erat, non potest modò id, quod prius convertebatur in usus profanos, facere Episcopus ut convertatur in usus pios, quia esset innovare, & simoniaicum, Navar, conf. 23. n. 101. & Sac. Con. dec. 266. in meis, censuit in hac verba: Dulciaria multa intelliguntur esse de genere prohibitorum, à Conc. Trid. c. 14. sess. 2. 4. ab aliquo caput. exigendorum, pro administratione in possessionem alicujus novi canoniciatus.

POSSESSORIUM.

AN de possessorio rei ecclesiasticae possit cognoscere judex laicus, & multi Doctores, ut Joannes de Syl. 1. p. q. 7. n. 12. ver. 8. arguitur, & Aflact. in conf. de burgentacitis, rub. 63. q. 8. n. 7. tenet, quod sic, tamen Covar. præf. q. c. 35. num. 1. dicit quod non, idque pro-